

Nyt på tværs

Tvær-
kultuRelt
CENTER

Netværk for tværkulturelt kristent arbejde i Danmark

Nr. 1 – marts 2018 – 24. årgang

Da verden kom til Finland

Frivillige fra lokale menigheder var med til at modtage nogle af de 3.000 mindreårige flygtninge, der kom til Finland i 2015 - de fleste afghanske drenge. Glimt fra nordisk konference.

Side 2

TEMA

HVAD LIVET HAR LÆRT MIG

Flygtninge fortæller.

Side 3-5

Den gode integration

Inspirationskonference: Erfaringer fra Iran og Birmingham.

Side 2

Marias køkken

Tamilsk aftenskolelærer fra Holbæk fortæller om sit liv og sin tro.

Side 4

Gud forlader aldrig et menneske

Interview med Tværkulturelt Centers formand Adnan Dahan.

Side 5

Sammen på tværs

Gudstjenester og mødesteder på 43 sprog.

Side 6

Høring om udrejsecentre

Kirker satte fokus på juridisk gråzone.

Side 7

Familie genforenet efter syv år

Eritreansk familie starter nyt liv sammen på Syd-sjælland.

Side 3

Døbt i Herning

Iransk asylansøger var medlem af husmenighed i Teheran.

Side 7

Musik åbner mennesker op

Kirkemusiker inviterer migrantkor til korfestival i Svenska Kyrkan på Østerbro.

Side 8

En himmel over livet

Vi er alle undervejs

Redaktøren har ordet

Set i historisk perspektiv er flygtningestrømme næsten altid endt med at gavne modtagerlandene. Det konkluderer en tysk historiker i en bog om flugt, flygtninge og integration i Europa, der udkom sidste år. Det kalder til eftertanke og minder om, at de ensidigt negative fortællinger om flygtninge, der i disse år er fremherskende, ikke rummer hele sandheden – tværtimod.

Manglende faktaviden er ofte med til at skævvride nationale fortællinger om *de andre*. Ifølge Danmarks Statistik havde 770.000 mennesker i Danmark ved årsskiftet familierødder i et andet land. Det svarer til 13 procent af befolkningen. Heraf er knap en fjerdedel født i Danmark, og hver tredje er dansk statsborger. Men sjældent hører vi, at størstedelen faktisk er velfungerende medborgere med livsmod og menneskeligt overskud, der klarer sig godt og bidrager positivt til vores fælles hverdag.

At flygtninge og migranter kan være en berigelse burde ikke overraske folkekirken. For det er i høj grad en kirkelig erfaring, der i disse år bør tales op. Menigheder og kirkelige organisationer har længe gjort en bevidst indsats for at skabe relationer til flygtninge og migranter og byde dem velkommen, og langt de fleste steder er erfaringerne overvældende positive. De nye medborgere har været med til at styrke det kirkelige og diakonale liv og udvide danskernes troserfaring. Samtidig udfordrer de med deres tydelige kristentro mange danskere blufærdighed i forhold til kirke og kristendom. Det gælder ikke mindst de nykristne iranere og afghanere, der i stort tal er blevet døbt ind i folkekirken de seneste år. Men også mødet med kristne flygtninge fra nogle af verdens ældste kirkesamfund har åbnet manges øjne for kristendommens rødder i Mellemøsten og værdien af den dybe troserfaring, som kristne fra disse lande bringer med sig.

En af Tværkulturelt Centers vigtigste opgaver er at løfte nogle af de mange nydanske stemmer, der sjældent høres. I dette nummer af *Nyt på tværs* fortæller flygtninge fra Irak, Sri Lanka og Eritrea om at have den kristne tro som rejsekost. For livet har lært dem, at vi mennesker ikke lever af brød alene. Vi behøver en himmel over livet for at leve på jorden, som en norsk biskop engang udtrykte det. Mange flygtninge er vant til at bruge kirken og tage hele menneskelivet med ind i kirkens rum. Her går de i veltrådte fodspor. Generationer før dem er gået samme vej. For i kirken kan sårbare mennesker både synge lovsange og klagesange. Her er plads til glæden såvel som sorgen og den ordløse fortvivlelse.

Kirken har til alle tider været bærer af håb. Sådan er det også i dag. Derfor er den åbne kirkedør så vigtig for mange flygtninge og migranter. Det kan være en gudstjeneste i en migrantmenighed, hvor man deler sprog, kirke-tradition og livserfaring, eller fællesskabet i en dansk menighed, hvor flygtninge bliver mødt med venlighed og varme håndtryk. I kirkens rum opdager vi, at vi behøver hinanden. Alle har noget at bidrage med. For vi er alle undervejs og rejsefæller under Guds åbne himmel.

Birthe Munck-Fairwood

DEN GODE INTEGRATION

ANDRE FORTÆLLINGER
Erfaringer fra Iran og Birmingham

FREDAG d. 16. marts

- 11.45 Frokost
- 12.30 **Åbningsgudstjeneste** i Fredens Kirke
Steen Skovsgaard, Aarhus, tidligere biskop
- 13.15 **Tro møder tro: Derfor vælger mange iranere kristendommen** *Sara Afshari, PhD*
Respons: *Revd. Dr. Richard Sudworth*
- 15.00-18.00 Repræsentantskabsmøde
- 15.00-17.30 Forum for ikke-delegerede
- At se Kristus i den anden** – Teologiske perspektiver på kristnes møde med muslimer
Richard Sudworth
- Integration af farsitalende kristne i folkekirken** *Sara Afshari*
- 18.30 Aftensmad
- 19.45 **Årets Krus – Årets Knus 2018**
Musikalsk præsentation af årets prismodtager
- 20.00 **Andre fortællinger: Medierne og shorthand stories om muslimer og islam**
Richard Sudworth
Respons: *Sara Afshari og Clement Dachet*
- 21.15 **Aftensang i Fredens Kirke**
Pastor Timothy Stewart, Int. Church of Cphgn.

LØRDAG d. 17. marts

- 8.45 **Morgenbøn** i Fredens Kirke
Clement Dachet, Mission Afrika
- 9.30 **Velkommen her: Gæstfrihed i Vesten og Mellemøsten** *Sara Afshari*
- 10.30 Te/Kaffe
- 11.00 **Min livshistorie: Fire fortællinger om integration og tro i et nyt land**
Merna Alhozy (Gentofte/Irak), Enock Nshuti (Kbh./Uganda), Abraham Haile (Haslev/Eritrea) og Amin Allah Bakshi (Jelling/Iran)
- 12.30 Frokost
- 13.40 **Minikoncert**
- 14.00 **Spiritualitet og etik i religionsmødet**
Richard Sudworth
- 15.00 Te/Kaffe
- 15.30 **Døbt – og hvad så?** Opsummering af survey blandt iranere i DK *Sara Afshari*
- 16.15 **At vove at være sårbar:** Hvordan vil religionsmødet påvirke kirken fremover?
Richard Sudworth
- 17.00 Afslutning

PRAKTISKE OPLYSNINGER

Konferencen finder sted i Fredens Kirke, Ryesgade 68, 2100 København Ø.
Mulighed for privat indkvartering.
Tolkning til/fra dansk/engelsk.
Konferenceafgift: 400 kr.

HOVEDTALERE:

Richard Sudworth
er anglikansk præst i et multietnisk sogn i Birmingham og lektor ved Queen's Foundation. Han har en PhD i kristne/muslimske relationer og har skrevet flere bøger.

Sara Afshari har skrevet PhD ved Edinburgh University om kristendommens vækst i Iran og arbejder med menighedsudvikling blandt farsitalende. Hun er født i Iran.

Clement Dachet
er teolog og partnerskabskoordinator i Mission Afrika. Han er født i Nigeria.

Da verden kom til Finland

Flygtninge inspirerer finsk kirkeliv

Voksende arabiske menigheder, der betjenes af præster fra den finske lutherske kirke, frivillignetværk for uledsagede flygtningedrenge og 400 kristne afghanere, der opretter deres egen forening. Det er blot nogle af de markante nye tiltag i finsk kirkeliv, som blev præsenteret på en konference i februar om kirkernes modtagelse af flygtninge og asylansøgere med udgangspunkt i den europæiske flygtningekrise i 2015. Konferencen fandt sted i den finske hovedstad Helsinki med deltagere fra Danmark, Sverige og Finland og var arrangeret af et kirkeligt netværk inden for den finske lutherske kirke.

I efteråret 2015 modtog Finland på få måneder over 32.000 asylansøgere fra Irak, Afghanistan og Iran. Det var det højeste antal på så kort tid siden Anden Verdenskrigs flygtningestrømme.

I dag har kirkerne i Finland travlt med at gøre status. For de mange nyankomne har sat deres spor i finsk kirkeliv. Selv om størstedelen var muslimer, engagerede mange menigheder sig helt fra starten i at byde de nyankomne velkommen og hjælpe med basale fornødenheder. Hvad har kirkernes tilstedeværelse betydet for dem, der siden har fået opholdstilladelse, eller som stadig venter på svar på deres ansøgning om asyl? På en nordisk konference i februar blev det spørgsmål belyst af præster og lægfolk på tværs af kirketraditioner.

Besøgte modtagecenter

Ramez A. er præst i den evangelisk lutherske kirke i Finland med ansvar for de arabisksprogede menighedsfællesskaber i Helsinki, der på få år er vokset fra 10 til over 300 medlemmer. Da et nyt modtagecenter for irakere åbnede i nærheden af præstens bopæl, gik han over på centret og tilbød sig som tolk.

– Jeg er født i Mellemøsten og taler arabisk, så jeg tænkte, at jeg måske kunne være til hjælp. Jeg blev meget godt modtaget og fik lov at gå rundt og spørge folk, hvordan de havde det. Mange ville gerne snakke og var glade for at møde nogen, der kendte lidt til deres baggrund.

Da beboerne senere blev inviteret til Thomasmesse i Helsinki, tog mange imod invitationen til at besøge en finsk kirke.

– Vi understregede, at alle var velkomne uanset religion. I kirken sørgede vi for tolkning og bad for flygtningene, deres situation og familier i hjemlandet. Mange var meget berørte. Bagefter kom en mand hen til mig og spurgte, hvordan det kunne være, at vi bad for dem, når vi ikke kendte dem. Han var muslim. Gudstjenesten og den personlige kontakt betød, at mange siden har været meget åbne over for kirken, fortæller den lutherske præst.

Mange spørgsmål

At der findes en række præster i Finland, der taler flygtningenes modersmål, har haft stor betydning for, at mange i dag er godt på vej ind i det finske samfund. En iransk frikirkepræst, der selv kom til Finland som flygtning for 10 år siden, fortæller, hvordan hun var med til at byde afghanere og iranere velkommen.

– Jeg taler deres sprog og kender kulturen. Jeg ved også, at afghanske flygtninge ikke altid er blevet behandlet godt i Iran. Mange iranere ser ned på afghanere. Der er mange svære følelser. Når jeg besøgte afghanere, der lige var kommet til Finland, startede jeg med at sige undskyld på mit lands vegne. Det betød, at de fik tillid til mig. I dag kommer en del i vores menighed. Mange er unge mænd, der savner deres familie. Jeg kan være som en ældre søster og give dem gode råd

om, hvordan man opfører sig i Finland. De har mange spørgsmål. Om alkohol, om hvordan man finder en kæreste og en masse andre ting. De skal jo lære en helt ny kultur. Mange vil også gerne lære mere om kristendommen. I kirken snakker vi åbent om det hele.

Voksne rollemodeller

I en forstad til Helsinki har en midaldrende mand, der arbejder som forsker i en større virksomhed, sammen med sin kone oprettet et netværk af frivillige, der har været med til at tage imod nogle af de 3.000 mindreårige flygtninge, der kom til Finland 2015-16. De fleste frivillige er tilknyttet lokale menigheder.

– Da 70 afghanske drenge for to år siden flyttede ind på et midlertidigt modtagecenter nær vores hjem, gik vi hen og snakkede med drengene og sagde velkommen. Nogle var kun 13-14 år gamle.

– I dag er vi 20 frivillige, der stadig har kontakt med omkring 50 drenge og organiserer forskellige aktiviteter for dem. De fleste er helt alene i Finland. De har brug for voksne rollemodeller, som de kan have tillid til. Det er vigtigt, at de hurtigt får en finsk familie, der kan være i deres forældres sted, opmuntre og vejlede dem og støtte op om deres egne initiativer. Mange er dygtige unge mennesker, der kan rigtig meget. Det er nu, vi skal forebygge senere marginalisering.

Han sætter gerne ord på, hvorfor han har valgt at bruge meget af sin fritid sammen med de unge.

– Min egen far var flygtning under Vinterkrigen i begyndelsen af Anden Verdenskrig. Dengang var han ni år. Senere måtte han flygte igen som 12-årig alene på hesteryg, da 400.000 finner i 1944 blev fordrevet fra Karelen til Finland. Min familie fik hjælp dengang. Nu vil jeg gerne hjælpe andre. I lignelsen om det store gæstebud minder Jesus os om at invitere dem, der ikke kan invitere igen.

Afghanere støtter hinanden

Det var med slet skjult stolthed, at formanden for Afghansk Kristen Forening i Finland præsenterede den nyoprettede forening, der har omkring 400 medlemmer. En af de finske kirkeledere, der støtter foreningen, er Hans Rönnlund fra Finnish Lutheran Overseas Mission. Den høje skæggede finne har boet i Afghanistan i en årrække og taler flydende dari. Han skønner, at 800-900 af de omkring 13.000 afghanere i Finland er kristne.

– Det er modige mennesker. Afghanistan er et muslimsk land. Mange afghanere oplever problemer, når de vælger den kristne tro. Men i Finland er de mange, der kan støtte hinanden. De mødes til konferencer med flere hundrede deltagere og modne afghanske ledere, der kender sproget og kulturen. Lederne hjælper dem med at finde ind i det finske samfund og opfordrer dem til at knytte til ved den lokale kirke. I dag er de afghanske kristne til stor inspiration for mange.

En ung afghaner smiler bredt:

– Da jeg kom til Finland, opdagede jeg, at kristne slet ikke er sådan, som jeg troede. Der er en masse glæde i kirken. Kirken er et helligt sted. I dag kommer jeg i kirken hver søndag.

BMF

Alle navne er redaktionen bekendt.

Genforenet efter syv år

Eritreansk familie starter nyt liv på Sydsjælland

Foto: BMF

Seks-årige Betiel er glad for sin far. Så glad, at hun ikke gerne deler ham med andre. Den lille pige med de klare øjne og stramme fletninger kommer med korte mellemrum forbi for at sikre sig, at hun stadig kan få sin fars opmærksomhed. For hun har kun haft en far to måneder. Selv om hun altid har vidst, at han var der et sted langt borte i et andet land og også snakket med ham på Skype, mødte hun ham første gang en decemberdag i 2017 i Kastrup Lufthavn.

Pladsen er trang men gæstfriheden stor på det lille kollegieværelse bag en af de gamle skoler i Haslev, hvor Abraham Haile og hans kone Yehdega byder på den eritreanske nationalret injerra og wátt. Det tidligere kollegium fungerer i dag som midlertidig bolig for mange af de flygtninge, der er kommet til byen de seneste år. Her har den eritreanske familie tre tilstødende værelser på første sal med toilet på gangen og fælleskøkken i underetagen.

– Vi drømmer om en dag at leje vores eget hus. Vi vil gerne bo ude blandt danskerne, så vi kan få flere danske venner og lære mere om livet i Danmark. Men først skal jeg have et arbejde, så jeg kan betale husleje. Jeg har været i praktik i Aldi og Netto, og næste måned starter jeg i praktik i et skovbrug. Det er svært at finde et rigtigt arbejde i Danmark. Jeg vil gerne være skolelærer igen, men sproget er et stort problem. Måske kan jeg arbejde i en børnehave. Eller uddanne mig til mekaniker. Eritreanere har ikke lyst til at modtage penge fra kommunen. Vi er unge, raske og stærke. Vi vil gerne tjene vores egne penge, forklarer Abraham Haile.

Skoleleder

På mange måder er den tidligere skoleinspektør en mønsterbryder. Han er født i en landbofamilie 80 kilometer fra hovedstaden Asmara, men på grund af den langvarige uafhængighedskrig mod Etiopien kom han først i skole som teenager.

– Alligevel nåede jeg at gå i skole i 11 år.

I 2003 tog jeg afsluttende eksamen som lærer fra Asmara Teacher Training Institute. Da var jeg 28 år og den første i min familie, der havde taget en uddannelse. Min familie var meget stolt af mig, fortæller Abraham Haile, der efter nogle år blev udnævnt til leder på en skole med 800 elever nær den etiopiske grænse.

– I Eritrea er det regeringen, der bestemmer, hvor man skal arbejde. Men jeg var glad for mit job. Det første år blev jeg gift med min kone. Vi voksede op i samme område, men nu var hun 18 år og meget smuk. Da vi mødtes igen efter mange år, vidste jeg, at det var hende, jeg ville giftes med. Vi byggede vores eget hus og fik en søn. Vi manglede ikke noget.

Familien tilhører den ortodokse kirke, og begge er opvokset med bøn og kirkegang.

– I vores kirke startede gudstjenesten om natten, mens det endnu var mørkt. Jeg kan stadig høre trommerne fra kirken og præstens sang, når han kaldte til bøn: "Vågn op! Kom her – vi skal bede!" Kirken er det sted, hvor mennesker kan bede til Gud. Her er Guds øjne og Guds ører. Jeg kan godt bede derhjemme, men det er godt at gå i kirke. Her i Danmark tager

Abraham Haile har omhyggeligt skrevet alle datoer ned i et kladdehæfte. Syv år er der gået, siden den 42-årige skoleinspektør en februar nat i 2011 illegalt krydsede grænsen fra Eritrea til nabolandet Etiopien i ly af mørket. Han læser højt: Seks måneder i Etiopien. Tre år i Sudan. Syv dage i Sahara. To måneder og ni dage i Libyen. 10 timer på Middelhavet. 16 dage i Italien. Ankomst til København den 13. maj 2015. – I Danmark måtte han vente endnu to et halvt år, inden han i december fik familiesammenføring med sin kone Yehdega (30) og de to børn Natnael (10) og Betiel (6). "Vi er klar til et nyt kapitel i vores liv," siger han og smiler varmt til Yehdega, der sidder på gulvet og rister etiopiske kaffebønner på en elektrisk kogeplade, mens kaffeduft breder sig i det lille værelse.

jeg somme tider min familie med til gudstjeneste i en eritreansk menighed. Det er vigtigt for os at bede på vores eget sprog. Men jeg har også kontakt med en dansk præst her i byen. Somme tider låner vi lokaler i kirken til eritreanske kirkefester. Kirken har også inviteret os til at synge. Det vil vi meget gerne.

Flugten

Han havde ikke forestillet sig, at han en dag ville blive flygtning i et andet land.

– Vi havde et godt liv. Men så i 2011 fik jeg besøg af nogle fra regeringen, der ville have mig til at finde et barn på skolen, der kunne spionere i grænseområdet til Etiopien og rapportere om, hvor de etiopiske soldater befandt sig. Skolen lå kun tre kilometer fra grænsen. Men jeg sagde nej. Det ville jeg ikke være med til. De sagde, at jeg skulle overveje igen. Om en måned ville de komme tilbage. Jeg vidste, hvad der

så ville ske. I mit land siger man ikke nej. Efter 20 dage flygtede jeg over bjergene til Etiopien om natten. Jeg gik meget forsigtigt ligesom en kat. Ingen måtte vide noget. Jeg kunne ikke en gang sige farvel til min kone.

Flugten lykkedes, og efter nogle måneder kom Abraham Haile videre til Sudan.

– I Khartoum pakkede jeg ris fra klokken seks om morgenen til klokken 20 om aftenen for at tjene penge til rejsen videre til Europa. Fordi jeg sendte penge til min kone, der havde mange problemer, gik der tre år, inden jeg havde tjent nok. I Sudan er det ikke sikkert for eritreanere. Der var ingen fremtid for os.

Han fortæller lavmælt om rejsen til Libyen gennem Saharas ørken. En rejse, der tog otte dage.

– Det var februar og meget koldt. Vi kørte i fire Toyotaer. Omkring 35 personer i hver bil. Vi havde meget lidt mad og næsten ikke noget vand. Om morgenen samlede vi dug og drak en teskefuld ad gangen. I Tripoli ventede vi i et hus i to måneder, inden vi kom videre til Italien. Vi var 450 mennesker i en åben båd. Vi havde ingen kaptajn og ingen GPS. Ude på havet bad vi til Gud, og nogle af os begyndte at synge sange fra vores kirke. Vi sejlede rundt i cirkler i 10 timer, inden vi blev opdaget af italienerne.

Fra havnebyen Catania på Sicilien kom Abraham Haile til Milano, hvor han har en søster, der hjalp ham med den videre rejse. Efter få uger nåede han Danmark.

– Det var min plan at tage til Norge, men jeg havde ikke flere penge. Så min rejse endte her.

Et godt liv

Hverdagen i Danmark er stadig ny for den eritreanske familie, selv om Abraham Haile snart har boet her i tre år og taler godt dansk. Men foreløbig går det godt, fortæller han med et stort smil. Børnene er glade for deres nye skole, og Yehdega er startet på sprogskolen og har allerede lært de første danske ord.

– Livet har lært os at tage en dag af gangen. Da jeg kom til Danmark i 2015, havde jeg to store spørgsmål: Kunne jeg få asyl, og kunne min familie komme herop? Jeg fik asyl efter fire måneder på Langeland. Dengang syntes jeg, at det var meget lang tid. I dag ved jeg, at mange venter meget længere. Men jeg savnede min familie meget og var meget bekymret for dem. På det tidspunkt var de kommet til Etiopien, men alt var usikkert for dem. Det var en meget svær tid for min kone.

– Da jeg endelig stod og ventede på dem i lufthavnen, var det næsten uvirkeligt. Var de virkelig med flyet? Kunne vi

finde ud af at leve sammen igen efter så mange år? Da jeg så dem, græd jeg af glæde. Min søn var kun tre år, da jeg rejste. Min datter på seks år blev født, efter at jeg forlod Eritrea. Da jeg så hende, gav jeg hende et meget stort knus – så stort som helt fra Jylland til Sjælland! Nu var vi sammen alle fire. Jeg var verdens lykkeligste mand!

– I dag har jeg mange tanker om livet. Jeg har set mange ting og været meget nær på døden. Mange, der rejste som mig, døde i Sahara eller på Middelhavet. Jeg er blevet mere bevidst om, at jeg lever. At jeg er heldig. Min familie er samlet i et fredeligt land. Her kan vi få et godt liv. Jeg er en meget taknemmelig mand. BMF

“ I kirken er Guds øjne og Guds ører. Derfor er det godt at gå i kirke.

Abraham Haile

Eritreanere i Danmark

Af eritreansk herkomst: 5.887
Heraf danske statsborgere: 312
Født i Danmark: 593
Danmarks Statistik 2018

Tværkulturel cykelstafet

Sponsorér Tværkulturelt Centers formand Adnan Dahan eller en anden cyklist og støt Tværkulturelt Center.

Søndage i april/maj kører entusiastiske cyklister fra Irak, Iran, Afghanistan, Syrien, Eritrea og DK sponsorløb i Århus, København og Løgumkloster.

Læs mere på www.tvaerkulturelt-center.dk

Netbank: Reg.nr. 1551 Kontonr. 7707231

Marias køkken

Tamilsk aftenskolelærer: Gud har givet mig et stærkt hjerte

Gennem mange år har Maria Jeyanathan hentet styrke til hverdagen i sin kristne tro og i den katolske kirke. Troen har hun med fra barndommen i en tamilsk fiskerfamilie i Sri Lanka, hvor den daglige messe var en fast del af hverdagen.

– Hele min familie troede rigtig meget på Gud. Vi boede tæt ved kirken, og hver morgen vækkede min mor os klokken seks. Så tog min bror og jeg vores hvide skoleuniformer på og gik til morgenmesse i kirken kl. 6.30. Min far var ude at fiske om natten, så han kom først hjem senere. Her i Holbæk går jeg stadig i kirke næsten hver dag, hvis kirken ikke er låst. Jeg går ind og siger tak til Gud. I kirken finder jeg fred og får ro i mine tanker. Jeg har haft mange problemer i mit liv, men jeg har altid kunnet snakke med Gud. I kirken siger jeg rigtig mange ting til Gud. Jeg beder for mine børn og for vores hjemland. I vores land er alt for mange mennesker døde som følge af borgerkrigen, forklarer Maria.

– Jeg elsker den katolske messe. Normalt er vi over hundrede til de danske messer om lørdagen. De fleste er tamiler. I Danmark tror mange unge ikke på Gud. Det gør mig ked af det. I Sri Lanka går de unge stadig i kirke.

Hun glæder sig specielt til de fire årlige messer på tamilsk i forbindelse med kirkens højtid.

– Selv om vi har boet her i mange år og taler dansk, er det noget helt særligt, når en tamilsk præst holder messe på vores eget sprog. Tamilsk vil altid være vores hjertesprog.

Gift i Singapore

Maria Jeyanathan har boet i Danmark siden 1994, da hun blev familiesammenført med sin mand Jeyanathan Thiruanvukarasu, der som mange unge tamiler var flygtet fra den blodige borgerkrig mellem tamiler og singalesere i Sri Lanka. Han var kun 18 år, da han i 1986 kom til Danmark sammen med Marias moster. Otte år senere arrangerede familierne, at han blev gift med Maria i Singapore,

Væggene i Maria Jeyanathans køkken er malet himmelblå. Og himmel er der over livet her i parcelhuset i et villakvarter i Hagested ved Tuse Næs, hvor den 52-årige tamilske aftenskolelærer tilbereder de asiatiske retter, som hun leverer ud af huset under cateringnavnet *Marias køkken*. Mange forberedelser foregår siddende i en kørestol, der har været et værdsat hjælpemiddel i hverdagen, siden hun for 15 år siden fik amputeret venstre ben efter en bilulykke. Maria serverer kaffe og krydrede samosas, mens hun fortæller om sit liv og sin kristne tro.

hvor hun arbejdede som au pair. Som flygtning kunne han ikke tage tilbage til Sri Lanka. Det unge par kendte ikke hinanden, men alle parter var indstillet på, at ægteskabet skulle fungere.

– For tamiler var det en helt almindelig måde. Vi stolede på vores forældre. Siden har vi holdt sammen i både gode og dårlige dage. Om få måneder kan vi fejre sølvbryllup sammen med vores tre børn, der i dag er 17, 20 og 23 år, fortæller Maria og tilføjer, at familien altid har sat en ære i at klare sig selv.

– Efter den første uge i Danmark havde vi begge arbejde som jordbærplukkere. Vi cyklede derud sammen og var rigtig glade, husker hun.

Borgerkrigen

Den 52-årige kvinde voksede op under den eskalerende borgerkrig mellem det singalesiske flertal og det tamilske mindretal i den tidligere britiske koloni. Urolighederne havde ulmet i mange år, siden englænderne i 1948 trak sig ud af landet.

– Jeg har mange dårlige minder fra krigen. Som tamiler kunne vi aldrig vide os sikre. Når regeringssoldaterne kom, var det meget farligt. Somme tider kunne vi høre soldaterne skyde ude på vejen. Mange gange måtte vi løbe væk fra vores hjem og flygte hen i en kirke eller skole. Senere begyndte regeringsstyrker at bombe vores område. Flere af mine brødre blev indkaldt som soldater. I 2009, da det var rigtig

slæmt, mistede vi mange familiemedlemmer og venner, fortæller Maria.

Mad ud af huset

Penge var der ikke mange af i barndomshjemmet, og som nummer seks i en søskendeflok på otte måtte Maria tidligt bidrage til familiens økonomi.

– Min far havde en lille fiskerbåd sammen med en bror. Men han kunne ikke tjene nok til hele familien. Somme tider havde vi ikke nok mad. Efter 8. klasse begyndte jeg at arbejde på en rejefabrik, så jeg kunne hjælpe min familie.

I Danmark arbejdede Maria som rengøringsassistent på Holbæk Sygehus indtil en bilulykke i 2003, hvor hun efterfølgende fik amputeret det ene ben. I dag har hun benprotese.

– Siden dengang har jeg ikke haft fuldtidsarbejde. Men selv om jeg har mange smerter, vil jeg ikke bare sidde derhjemme. Jeg er meget social. Min krop siger til mig, at jeg er træt. Men min hjerne siger: Du skal ud, Maria!

I en årrække har Maria undervist i asiatisk madlavning på aftenskole, lavet gademad og leveret mad ud af huset på bestilling til større arrangementer såvel som private.

– Jeg elsker at lave mad. Min mor lærte mig at lave tamilsk mad, og jeg kan også lave indisk, kinesisk og thailandsk mad. I dag kan jeg ikke så meget, som jeg gerne ville. Jeg kan ikke bære tunge ting og er afhængig af, at min mand

og mine børn hjælper mig med indkøb og madlavning. Heldigvis har min mand skiftende arbejdstider. Han har været buschauffør i 20 år og hjælper mig rigtig meget. Men *Marias køkken* er stadig i mit navn, og jeg smager til og garanterer for kvaliteten, ler hun.

For seks år siden startede Maria "Det søde hjerte" – et lokalt velgørenhedsprojekt med asiatisk buffet og underholdning, hvor overskuddet går til benproteser til børn og voksne på Sri Lanka. Arrangementet holdes en gang om året.

– Gud gav mig ekstra energi, så jeg både kunne lave mad og samle sponsorgaver ind, siger hun og fortæller med et stort smil, at hun med overskuddet det første år kunne hjælpe 16 personer på Sri Lanka.

Taknemmelig for livet

Efter snart 24 år i Holbæk er Danmark Maria Jeyanathans land. Familien er danske statsborgere, og selv om de dagligt følger udviklingen på Sri Lanka, er familien ikke i tvivl om, at fremtiden er i Danmark.

– Jeg takker Gud for Danmark og danskerne. Danskerne er meget venlige mennesker. Vi har mange danske venner, men herhjemme snakker vi stadig

“ Jeg elsker at lave mad. Min mor lærte mig at lave tamilsk mad, og jeg kan også lave indisk, kinesisk og thailandsk mad. ”

Maria Jeyanathan

“ I kirken finder jeg fred og får ro i mine tanker. ”

Maria Jeyanathan

Kender du en udlænding, som ...

- er interesseret i kristendom?
- ønsker at blive bedre til dansk?
- vil lære mere om det danske samfund?
- vil være sammen med ca. 50 kristne danske unge i 5 mdr?

Tolkning til farsi

Luthersk Missions Højskole

Forstander Henrik Nymann Eriksen
Tlf.: 48 26 07 66 – www.lmh.dk
Lærer på integrationslinjen: Kirsten Munk
Undervisning på farsi for iranere

InspirationsDage for migrantpræster

Mød præster og ledere fra Danmarks migrantmenigheder
Hovedtaler: Colin Chapman, Cambridge

InspirationsDage for migrantpræster holdes den 10.-12. maj på Brogaarden i Middelfart og er åbne for alle. Flere oplysninger: Kontakt Tværkulturelt Center.

Gud forlader aldrig et menneske

Tidligere UNICEF-konsulent ser tilbage på et langt liv

– Du er opvokset i en kristen syrisk-ortodoks familie. Hvad har formet din tro?

Da jeg var barn, gik vi i kirke hver søndag hele familien. Jeg husker stadig den forventningsfulde stemning, når vi gik gennem de smalle gyder i den gamle bydel i Mosul hen til kirken. Vi gik, hvor generationer før os havde gået. Til højtidene var kirken helt fuld. Særligt husker jeg palmesøndag, hvor alle børn fik nyt forårstøj i glade farver, og de større børn gik i lysprocession gennem kirken i hvide dragter. Derhjemme bad vi Fadervor, inden vi spiste, og min mor lærte os kristne børnesange og korte bønner, som vi nu lærer vores børnebørn. Dengang havde de kristne deres egne skoler i Irak, så vi fik kristendomsundervisning både i skolen og i kirken. Den kristne tro gav os stor tryghed. Vi var ikke alene. Gud var der altid. Den tryghed oplever jeg stadig i dag.

– Hvad har gennem årene udfordret din tro?

Da jeg var 11 år, døde min far. Det betød, at vi ikke længere havde nogen indtægt. Min far havde et transportfirma, og vi levede af de penge, han tjente. Jeg var den yngste af fem børn. Det var en svær tid, men vi følte os aldrig forladt af Gud. Min ældste søster fik arbejde som lærer og hjalp med at forsørge os. Efter et par år solgte vi vores hus og flyttede til Bagdad. Med pengene fra hus-salget klarede vi os, indtil en anden søster også fik arbejde som lærer.

Som 18-årig fik jeg et stipendium til at læse i USA eller England. Men samme år kom revolutionen, der afskaffede monarkiet og gjorde Irak til en republik. Alt blev forandret. Det, der tidligere havde været godt, var nu forkert. Det var ikke længere muligt at studere i Vesten, så jeg endte med at læse til ingeniør i Bagdad, hvor jeg også tog min mastergrad. Det var ikke det, jeg havde planlagt, men Gud åbnede en anden vej.

I mit arbejdsliv har jeg ofte været under pres. I Irak er bestikkelse udbredt, men som kristen har jeg altid haft etiske grænser. Jeg var ikke medlem af regeringspartiet, selv om det kunne have givet mange fordele med hensyn til karriere. På et tidspunkt var jeg ansvarlig for et omfattende byggeprojekt med et årligt budget på 350 millioner US dollars. Men jeg var ikke i tvivl om, hvad der var rigtigt, og har aldrig modtaget bestikkelse. Som afdelingsleder på et større universitet blev der holdt ekstra øje med mig. Inden det ugentlige afdelingsmøde bad jeg altid Gud om at lede mig. Også i mit arbejdsliv var jeg meget bevidst om, at jeg behøvede Guds hjælp.

– Du har gennemlevet to krige, inden du kom til Danmark. Hvad har det betydet for din tro?

Jeg har lært, at der er situationer, man som menneske ikke har kontrol over. Vi er ikke herre over liv og død. Men så længe jeg har liv og helbred, er jeg forpligtet på at hjælpe, hvor jeg kan. Under krigen mellem Iran og Irak, der varede otte år, var jeg sammen med en anden fra vores menighed ansvarlig for kirkens sociale hjælpearbejde i Bagdad. Hver fredag kom familier til kirken for at få mad og penge. Der var stor nød. Mændene var sendt i krig, nogle var døde, og familierne sad tilbage med ingenting. Vi lyttede til mange, mange historier.

Adnan Dahan (født 1941) er formand for Tværkulturelt Center og tidligere konsulent i UNICEF. Han er uddannet ingeniør og har været fakultetsleder på Bagdads tekniske universitet. Han er gift med Nashwa og har tre voksne børn og fem børnebørn.

Stemmen er rolig. Ordene velovervejede. Ofte lyser de mørke øjne op i et varmt smil bag brilleglassene. Tidligere konsulent i UNICEF Adnan Dahan er født i Irak under Anden Verdenskrig og har oplevet flere samfundsomvæltninger og livskriser end de fleste. Som syrisk-ortodoks kristen har han den kristne tro med fra barndomsårene i oldtidsbyen Mosul, hvor han voksede op med kirkens gamle liturgi og bønner. I familiens lyse stuelejlighed i Københavns Nordvestkvarter fortæller han om at begynde livet forfra i et nyt land som 54-årig – og om den tro, der har båret ham gennem et langt liv.

Under krigen blev alle universitetslærere sendt til fronten i 15 dage. Vi skulle ikke deltage i krigen men bare opleve den. Der sad vi så i en bygning ved siden af luftbasen i Basra, mens de iranske missiler fløj hen over os. Når som helst kunne vi blive ramt. Det eneste, jeg kunne gøre, var at bede. Hvis jeg skulle dø, var jeg klar. Midt i krigens inferno oplevede jeg Guds fred.

Senere kom så Golfkrigen og bombardementerne af Bagdad i 1991. Det var meget voldsomt. Når bomberne falder, er der intet, man kan gøre. Vi boede nær Forsvarsministeriet, der var et oplagt bombemål. Når det var værst, sad vi under trappen i vores hus med vores tre børn og bad. Vi bad om, at vi måtte få lov at dø sammen, hvis vi skulle dø.

Krig rører ved det inderste i et menneskes tro. Man er i en desperat situation. Mange uskyldige mennesker dør. Hver dag lagde jeg mig selv og min familie i Guds hænder.

– Hvordan har det påvirket din tro, at du i 1995 måtte flygte med din familie?

Vi rejste ikke på grund af krigen, men på grund af personlige trusler mod vores familie og vores søn. Når ens familie er truet på livet, betyder alt andet ingenting. Vi efterlod alt, hvad vi havde bygget op gennem et langt liv. Jeg takker Gud for, at

vi kom ud af Irak, mens det endnu var muligt for irakere at få asyl i Europa. I dag er det langt sværere. Jeg er meget taknemmelig for, at Danmark tog imod os, da vores liv var i fare i vores eget land.

At komme til et andet land som flygtning er udfordrende for troen. Man har mistet alt og starter helt forfra. Men jeg har aldrig været bitter. Jeg har ikke noget had til nogen.

Vi ventede i 14 måneder, inden vi fik asyl. Først to måneder i Sandholmlejren og derefter et år i Kongelunden. Som asylansøger kender man ikke fremtiden. Hver dag lagde vi fremtiden over til Gud.

Jeg er taknemmelig for, at jeg aldrig mistede håbet. Gud gav mig styrke til at være positiv i stedet for at fokusere på de negative følelser. På asylcentret arbejdede vi alle frivilligt med undtagelse af vores yngste datter, der stadig gik i skole. De kontakter, jeg her fik, gav mig mulighed for at arbejde frivilligt i en forskningsgruppe på DTU, der havde til opgave at udvikle en betonblanding til fundamentet for den kommende Øresundsbro og tunnel. På DTU blev jeg medlem af Ingeniørforeningen, og derigennem

fik jeg senere mit job som konsulent/technical officer i UNICEF, hvor jeg kunne bruge min professionelle erfaring fra Irak. Også i denne fase af mit liv åbnede Gud nye døre.

– Er der mennesker, som på en særlig måde har inspireret dig?

Jeg så meget op til min far. Han var en dybt troende mand og meget respekteret og vellidt, både i byen og i kirken. Samtidig var han et innovativt menneske, der ikke var bange for at tænke nyt og gå nye veje.

Mødet med en egyptisk munk i den koptiske kirke i Taastrup åbnede mine øjne for nye dimensioner i den kristne tro. Han kom fra et ørkenkloster og havde et stærk syn for evigheden. Han dømte aldrig nogen men søgte altid at finde en undskyldning. Det blev for mig et stærkt eksempel til efterfølgelse. Vi kender aldrig et andet menneskes virkelighed.

– Er du den samme i dag, som da du forlod Irak?

Jeg er blevet ældre! Og med årene er min tro blevet stærkere og måske mere virkelig. Man kan også sige, at mit gudsforhold er modnet. Jeg har lært at sætte større pris på livet og de små ting i hverdagen. Det materielle er ikke det vigtigste. Materielle ting har vi for en tid. De kan forsvinde. Det har vi oplevet. Det er langt vigtigere, at vi ved, hvor vi er på vej hen.

For mig er den største glæde, at vores tre voksne børn, der bor i Danmark, Sverige og Skotland, alle har det godt med deres familier og holder fast ved deres kristne tro. I dag giver de troen videre til deres børn.

Jeg er ikke bange for fremtiden. Jeg læser meget i Salmernes Bog, der taler stærkt om Guds almagt og omsorg, også når vi ikke forstår. Livet har lært mig, at Gud aldrig forlader et menneske. For 10 år siden gennemgik jeg en større hjerteoperation. Da blev det igen tydeligt, at mine tider er i Guds hånd. Jeg er her, så længe Gud vil. Og efter dette liv er det ikke slut. Gud er der også på den anden side og tager imod os.

BMF

Irakere i Danmark

Alle af irakisk herkomst: 32.494
Heraf irakiske statsborgere: 10.118
Født i Danmark: 10.867
Danmarks Statistik 2018

Billede malet i Sandholmlejren i 1995 af familiens ældste datter.

Fotos: BMF

Sammen

Gudstjenester og mødesteder for flygtninge, migranter og danskere

Gudstjenester og messer

Amharisk København

Amharisk/tigrinya
Arabisk/assyrisk
Arabisk

Aarhus
Aarhus
Brønderslev
København
Tåstrup

Armensk

Aarhus
København
Odense

Assyrisk

Tilst
Aarhus

Burmesisk
Burmesisk/Chin
Burmesisk/ Kachin
Dansk (da./fransk.)
Engelsk

Esbjerg, Odense, Kalundborg, Myanmar Chr. Fellowship, Ail Moses, tlf. 4242 0355 / Salai Thawng, tlf. 2618 3667
Sæby, Støvring, Skjern, Esbjerg, Ringe, Rønne, Chin Association in DK (CCADK): Emmanuel Cinzeh, tlf. 4844 2908
Svendborg
Amager
Albertslund
Avedøre
Brøndby
Brøndby Strand
Esbjerg
Haderslev
Herlev
Holstebro
Horsens
Hvidovre
Ishøj
Kolding
København

(eng./da./fr.)

Kbh./Odense/Aarhus
Kbh./Lyngby

Kbh./Aarhus

Køge
Lyngby

(eng./twi)
(da./eng./farsi)

Vanløse
Vejle

(da./eng)

Viborg
Aalborg/Brønderslev
Aalborg

Estisk
Farsi/persisk

København
Hillerød
København

Finsk

Fransk

Kbh/Vissenbjerg/Aarhus
Aarhus
København
Brøndby Strand
København
København

Færøsk
Ghanesisk/Twi
Græsk
Grønlandsk
Indonesisk

København
København
København
København
København
Viborg og andre byer: KRISTIDA, Jeanny Kristensen, tlf. 5010 0033
København, Horsens, Nr. Tranders: Sct. Pauls Kirke, Nyboder, www.jonshus.dk
København
Esbjerg, Horsens, Næstved, Søborg, Aalborg, Aarhus (Skt. Nikolaj Kirke): Faris Toma Moshe, tlf. 6193 9093 (K)
København

Kinyarwanda

Søborg
Lyngby

Kirundi/ fransk/da
Koreansk
Kroatisk
Litausk

København
København
Kolding/Kbh
København

Emmanuel Evangeliske Kirke, LM, Nsensenggade, Daniel Hailu Larsen, tlf. 3116 4347
Etiopisk-ortodoks menighed, Zemichael Deressa Seboka, tlf. 5284 7624
Mission for Nations Int. Ministry, Filippavej 3, Mathew (P), 3140 9206
Etiopisk-ortodoks menighed, Helligåndskirken, Kidane Amare, tlf. 3154 9687
Etiopisk-Eritreansk menighed, Citykirken, Josef Keleta, tlf. 2093 4125 (P)
Fountain of Life Ministries, Romel Shaol Yokhena, tlf. 6047 1831 (P)
Arabisk menighed, Brønderslev Kirke, Tarek Freiwat, tlf. 2062 8175
Arabisk menighedssælsskab, Greater Love, Vigerslev Kirke, Nabil Astafanos, tlf. 2993 4900
Den Koptisk Ortodokse Kirke, St. Marie & St. Markus, Youssef G. Habashy, tlf. 4276 4946
Den glade nyhed, Christianskirken, Manilla Kuriakous, tlf. 4032 3964
Sct. Andreas Kirke, Alex Ikilikian, tlf. 2851 6375
Armensk-ortodoks menighed, Odense Domkirke, Stephanos Hovhannisyan, tlf. 5018 8943
Mar Mari's Assyriske Menighed, provst Albert Panimeen, tlf. 8696 9189
Østens Gamle Kirke, Sanhereeb Georges, 2139 7048/Gellerup Kirke, Ashur Ishak, 2801 2012
Christian Love Fellowship, Nygårdskirken, pastor Kats Kato Yusuf, tlf. 5334 8979
Copenhagen Christian Fellowship, Brøndby Str. kirke, Stephen Osei Safo, tlf. 2849 2881
Skt. Nikolaj Kirke, Benny Blumensaat, tlf. 7512 1027 (K)
Holy International Ministries Church, Kapinga Mushagalusa / Jan Joensen, tlf. 2299 7312
Vor Frue Kirke og Sankt Antonii Kirke, pater Allen G. Corteau, tlf. 4494 7694 (K)
Int. Christian Fellowship (congolesisk), IM Missionshus, M. Sigala, tlf. 9741 3717/5123 5862
Church for all Nations, Apostolsk Kirke, Georg Bertelsen, tlf. 75618177, *son. kl.10 (oversæt.)*
Int. City Baptist Church, Esajasskolen, pastor Tony Acheampong, tlf. 4352 8440 / 6138 2037
Arise and Shine, Vejleå Kirke, pastor Emmanuel Okoye, tlf. 2624 0135
Kolding Int. Congr. (KIC), Simon Peters Kirke, Michael Markusen, *Gudstj. 1. søn. i md. kl.13*
Alive Bible Congregation, Kingos Kirke, Chris Akwasi Oduro, tlf. 3131 8805
Bethel Missionary Baptist Church, Købnerkirken, pastor Gerry O. Calba, tlf. 3255 8926 (B)
Champions Chapel, Enoch Odumade Oluwatoshin, tlf. 6052 7054
Christian Center, Kbh. Kristne Kulturcenter, Palle Flyger, tlf. 4010 9051 (P)
Church on the Rock, Timotheuskirken, James og Miriam Lubega, tlf. 2636 8134/2735 9202
Copenhagen Community Church, Nørre Farimagsgade 45, David Bjerre, tlf. 5155 5376
Disciples Assembly Church, Vibevej 7B, Kbh. NV, Iyere Igboibo (William), tel. 7163 7080
El-Shaddai Church, Sct. Antonii Kirke, Lucia, 7182 0754 (P)
Evangeliste Mission (Elfenbenskysten), Solbjerg Kirke, susanra@hotmail.com
Filipinsk menighed, Kbh. Kristne Kulturcenter, Raymond Osias, tlf. 3531 0328 (P)
God's True Mission (GTM), Sct. Johannesgaarden, Pastor Osei, tlf. 5354 0818
International Central Gospel Church, Akwasi Oppong Amoabeng, tlf. 3150 7027
International Church of Cph., Sct. Andreas Kirke, pastor Timothy Stewart, tlf. 3962 4785, *Sun. at 10.30*
International Christian Community, Fredens Kirke, Ravi Chandran, tlf. 3672 6058/2345 0939
International Congr. of United Methodist Church, Jerusalemskirken, Ole Birch, tlf. 3312 9606 (M)
International Harvest Chr. Centre, Valby Frikirke, pastor James Commey, tlf. 2667 3286/3262 9664
Jesus Centre (RCG), Gl. Køge Landevej 135A, Olabode Olurati, tlf. 2234 7482
Jesus Is Lord Church, Allehelgens Kirke/Lyngby Baptistkirke, Rosalie Kozlowski, 4224 8045
Kristuskirken, First International Baptist Church, pastor Niels Erik Nielsen, tlf. 2942 0090 (B)
Narrow Gate Church (tanzaniansk), Felix Mgonja, tlf. 5280 1475
Nathanaels Kirke, Ellen Gylling, tlf. 3940 5004 (F) *Int. gudstj 1. sønd. i md. kl.17*
Sakramentskirken, Fr. Joy Fernando Santhiyogu, tlf. 4494 7678 (K)
Salvation House (nigeriansk), Kvarterhuset, Cosmos Osakpamwan, 5010 8588
Sankt Annæ Kirke, Andrzej Szorc, tlf. 3286 0729 / 9119 9793 (K)
SDA Int. Church Cph, Adventkirken, pastor Robert Fisher, tlf. 2172 0552 (A)
Sct. Alban's Anglican Church, tlf. 3962 7736 / Aarhus: angelabream@yahoo.dk
The Lord's Chosen Charis, Revival Min., Sct. Johannesgaarden, R. Nwankwo tlf, 2286 9340
Victory Chapel (nigeriansk), Bådehavnsgade 44, Ola Jones, tlf. 2098 5401
Køge Internationale Kirke, Jan Joensen, tlf. 2299 7312 *Gudstj. kl.10.30*
Skt. Knud Lavard Kirke, pater Alren Soosaipillai, tlf. 2814 1970 (K)
Living Word Empowerment Center, Christianskirken, Richard Ssebuggwawo, tlf. 5354 2867
Sct. Knuds Kirke/Gråbrødre Klosterkirke, Hougaard Larsen, tlf. 2423 7446 (F) *Int. gudstj.*
International Temple Bridge Bible Ministry (ghanesisk), Atto Smith, tlf. 2225 5263
Christ the King International (ugandesisk), Lillian Ssenoga, tlf. 2372 7983
Church of Pentecost, Kastanie Allé 20, Akousa Nkansah Samoah, tlf. 2680 2343
Nørremarkskirken, Tove B.Jensen, 2330 8287/Ndikuriyo, 7141 2114. 8. okt. og 12. nov. kl. 14
Vejle Kristne Kirke (afrikansk menighed), Théoneste Habyarimana, tlf. 5191 2077
Viborg Internationale Pinskekirke, Ruben Moore Hojer, tlf. 8660 0233 (P)
Hjørring Int. menighed, Apostolsk Kirke, Martin Mutale, tlf. 2616 1439 / 3042 8476 (Ap)
International Christian Fellowship, Karmelkirken, Lee Hanson, tlf. 2622 2667 (B)
Sct. Mariæ Kirke, tlf. 9879 6349, pater Jude Kulas, tlf. 9879 6347 (K)
Mount Zion – AMC, International menighed, Jan Penuel, tlf. 2895 3128
Christian International Fellowship, cif@valgmenighed.dk *Gudstj. 1. søndag i md. kl.10.30*
Christianskirken, Anders Moberg, tlf. 4172 7110. *Int. gudstj.*
Gellerup Kirke, tlf. 8625 1035 (F) *Int. gudstj. d. 25. marts og 6. maj kl. 10.30*
International Harvest Christian Center, Immanuelskirken, pastor Frank Appiah, tlf. 6181 4754
Vor Frue Kirke, pater Krzysztof (Kris) Augustyniak, tlf. 8730 7044 (K)
Hans Tausens Kirke, pastor Heiner Erindi, tlf. 3322 5288 eller 2231 2766 (L)
Grønnevang Kirke, Claus Øland-Christensen, tlf. 2627 9916 (oversættelse)
Apostelkirken, indvandrerpræst Niels Nymann Eriksen, 2348 0481 (F) (oversættelse)
Nrværkskirken Metropol, Benjamin Sarkez, tlf. 3295 2353 / Kenneth Kühn, tlf. 6120 1009
Immanuel Fællesskab, Christianskirken, Naser, tlf. 2168 2414
Garnisonskirken, Marja Silvonon-Hansen, tlf. 2164 8101 (L)
Resurrection Int. Chr. Center, Brøndby Str. Kirke, Jacques Musungay Kalala, tlf. 5137 2792
Eglise International du Saint-Esprit, Lutherkirken, Crepin Yapo, tlf. 7143 0286
EPOM (EPBOMI), Skt. Johannes Gården, Jonas Kouassi-Zessia, tlf. 2926 4791
Fransk Reformert Kirke, Philip Maury, tlf. 3111 3218
CIFMC CPM JCC, Vibevej 7C, 2400 NV, Jean Pierre og Vinnie Muganza, tlf. 5810 5021
Sakramentskirken, f. Robert Culat, tlf. 2670 4676 (K)
Hans Egede Kirke, Bergur Jacobsen, 3879 6146 (F) / Kristnastova, N.P. Nonstein, 3255 1809
Presbyterian Church of Ghana, Den Reformerte Kirke, Gothersgade, Kwame Danquah, tlf. 3078 0795
Græsk-ortodoks menighed, Skt. Aleksander Nevskij Kirke, Sergij Plekhov, 3313 6046
Helligåndskirken, pastor Jens Kristian Kleist, tlf. 4593 6737 (F)
PERKI, Betha Apriana, tlf. 2977 2290

Makedonsk
Malayalam
Nepalesisk
Norsk
Polsk

København
Hellerup
Kbh./Flere byer
København
Esbjerg/Haderslev/Sønderborg:
Helsingør
Herning
Hvidovre
København/Brønshøj/Taastrup:
Nyk. F./Næstved/Odense
Aalborg/Aarhus
Isenvad, Esbjerg, Holstebro:
København

Rumænsk

Odense, Roskilde, Svendborg
Rumænsk-ortodoks menighed, Skt. Andreas Kirke, Fr. Octavian, tlf. 5360 8218
Rumænsk-ortodoks menighed, Christianskirken, Leon Iacob, tlf. 2796 7869
Rumænsk-ortodoks menighed, Gheorghe Bighiu, tlf. 2364 4334
Rumænsk-ortodoks menighed, Preot Mihai Radu Craciunescu, tlf. 7132 0215
Rumænsk-ortodoks menighed, Vor Frue Kirke, Juliane Samsing, tlf. 8616 7119
Anja Makouskaya, tlf. 6076 7707 (P)
Russisk-ortodoks menighed, Taras Daniluk, tlf. 5190 0791
Skt. Alexander Nevskijs Ortodokse Kirke, Sergij Plekhov, tlf. 3313 6046
Russisk-ort. menighed, Bavnehøj Kirke/Odense Domkirke, Sergij Bondaerv, tlf. 5164 7057
Baptistkirken, Benjamin Nadij, tlf. 9890 0002 / 4041 7344 (A)
Bavnehøj Kirke, Aleksandar Samardzic, tlf. 2151 1304
Sct. Hans Kirke, Vera Stanic tlf. 2646 0074 / Aleksandar Samardzic, tlf. 2151 1304
Alderslyst Kirke, Zeljko Savic, tlf. 2972 5966 / Alexander Samardzic, tlf. 2151 1304
Iglesia Latina de Copenhagen, Marcelo Mora (spansk), tlf. 3011 1233 (P)
Kristuskirken, Digna Fernandez, tlf. 3331 0941 (B)
Sct. Andreas Kirke, Marcos Romero Bernus, 28852517 (K)
Sct. Ansgar Kirke, Daniel Jimenez Raga, 3086 9458 (K)
Comunidad Cristiana de Copenhagen, pastor Victor, tlf. 2276 9195
Pinskekirken, Alberto Orlando Malisani, tlf. 2276 9195 (P)
Vor Frue Kirke, Guilda Suarez, 2374 1940 (K)
Svenska Gustafskyrkan, Thomas Stoor, tlf. 3315 5458 (L)
International menighed, Løgstør Frikirke, tlf. 9666 0054
International Evangelisk Menighed, IM Missionshus, pastor Pierre Birunga, tlf. 7143 8278
Living Water Church, Maronko Kagigi, 5313 9706/Bienvenue, tlf. 6197 7119
Fredericia
Grindsted, Horsens, Vejle:
Herning
Herlev, Holbæk/Holstebro
Odense/Svendborg
Sønderborg
Aalborg
København
Kbh./Aarhus/Andre byer:
København

Russisk
Rus./Kirkeslav./Da.
Kirkeslavonsk

Serbisk

Spansk/Portugisisk

Charlottenlund

Svensk
Swahili/Dansk

København
Aarhus
København
Løgstør
Skanderborg
Skive

Swahili

Tamilsk

Thai

Tigrinya

Tysk

Ukrainsk

Urdu/Hindi

Vietnamesisk

Sønderjylland

København/Vejle/Aalborg
Fyn/Jylland
Sjælland
Odense
Silkeborg

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinskekirken

Middage på tværs

Ebeltoft
Esbjerg
Gellerup
Gilleleje
Haderslev
Herning
Hirtshals
Hjørring
Holstebro
Jelling
Kolding/Tyrstrup/Vamdrup
København

Det Internationale Hjørne, Kirsten Trollegaard Jørgensen, tlf. 8636 2511
Pinskekirken, Ole H. D. Madsen, tlf. 6061 0554 / Kvaglund Kirke, Daniel Ettrup Larsen, tlf. 2947 1909
Gellerup Kirke, Bit Boel Buhl, tlf. 8625 0800. *International aften d. 13. april*
Gilleleje Sognegård, Mona Bechmann, tlf. 2991 2604. *Sidste fredag i måneden.*
Gl. Haderslev Kirke, Kirsten Münster, tlf. 7452 3945/Kulturmøde, Else Wive, tlf. 2578 6267
Luthersk Mission, Lone Nyborg, tlf. 2881 3522
Hirtshals Kirke, Ole Valsson, tlf. 2752 0369
Emma Stenbjerg, tlf. 9892 9090
Café Grace, Nørrelandskirken / LM Café, Inge Margrete Jacobsen, tlf. 5192 9056
Jelling Kirke, Birgitte Mødlrup, 2646 1285 / Ellis Maarbjerg, tlf. 2621 2407. *Eat and Sing – hver tirs. kl. 17.30*
Kolding/Elizabeth Padillo Olesen, tlf. 3045 0414
Fredag d. 20. april kl. 17.30: Persisk/afghansk aften, Bløvsrød Kirke, Kristine Ravn, tlf. 4817 2001
Fredag d. 4. maj kl. 17.30: Østafrikansk aften, Korsvejlskirken, Julia Aaboe, tlf. 5141 5429
Lørdag d. 2. juni kl. 17.30: Congolesisk aften, Brøndby Strand Kirke, Elisabeth de Medeiros, tlf. 4373 0037
Silkeborg Kirke, Jette Lykke Nielsen, tlf. 4031 6940 *Første fredag i md.*
Luthersk Mission, Hans Lundby, tlf. 4054 2099
Kulturmøde, Luthersk Mission, Møller Schmidt, tlf. 2443 9773
Luthersk Mission, Trine og Finn Højlund, tlf. 6146 8339
Missionsforbundet, Steen Nygaard, tlf. 9818 4975
Venskabsmiddage, Luthersk Mission, Gravers Bøge, tlf. 2621 2671

Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde

Café Cadeau
Folkekirken Asylsamarbejde
Folkekirken Tv. Samarb. (FTS)
Fællesskirkeligt Integr. Netværk (FIN)
International Café Sleep In
Internationalt Kristent Center (IKC)

Int. Students Christian Fellowship
Kalejdoskop
Kirkens Korshær
Kirkernes Integrations Samarbejde (KIS)
KIT
Kolding International Congregation (KIC)
Kvinder møder kvinder
Kvinder møder kvinder
Kvinder møder kvinder
Lørdage på tværs
Mandeklub (international)
Mødested Amager
Mødestedet Vesterbro
På tværs
Sport på tværs

Frederiksberg
København
Ribe Stift
Odense
Haderslev
Gellerup
København
Aarhus
Cph., Aarhus, Aalb.,Odense KFS, tlf. 3543 8282
København
København
Holstebro/Aalborg: Karl Georg Pedersen, tlf. 5129 6320 / Hanna Pedersen, 2897 1460
København
Kirkernes Integrations Tjeneste, Hans Henrik Lund, tlf. 3284 6016
Kirke- og kulturmedarbejder Elizabeth Padillo Olesen, tlf. 3045 0414
Kvaglund Kirke, Inge Skjølstrup, tlf. 2988 3406
Luthersk Mission, Else Wive, tlf. 2578 6267
Bethlehemskirken, Jane Christiansen, tlf. 6146 5175
Fælleskirken, tlf. 7026 5350
Kvaglund Kirke, Poul Martin Nielsen, tlf. 5040 4087
Ellen Gylling, tlf. 3940 5004, og Jens Lind Andersen, tlf. 2360 2557(F)
Thyra Smidt, tlf. 3321 2703
Sct. Nicolai Kirke, Mette Hee Løberg, tlf. 2147 0304
Luthersk Mission, Enoch Sørensen, tlf. 9735 0186

FESTKALENDER

2. marts	Forårsfest (<i>Holi</i>)	Hinduer
2. marts (15. marts)	Fuldmånefest (<i>Magha Puja</i>)	Buddhister
21. marts	Persisk nytår (<i>Norouz</i>)	Iranere, afghanere, kurdere m.fl.
25. marts	Ramas fødselsdag (<i>Ram Navami</i>)	Hinduer
25. marts (1. april)	Palmesøndag	Prot./Katol./Angl. (Ortodokse)
29.–30. marts	Skærtorsdag/Langfredag	Prot./Katol./Angl.
31. marts-7. april	Påske (<i>Pesach</i>)	Jøder
1. april (8. april)	Påskedag (<i>Påskesøndag</i>)	Prot./Katol./Angl. (Ortodokse)
5.-6. april	Stortorsdag/Storefredag (<i>fastedag</i>)	Ortodokse
13. april	Muhammeds himmelfart (<i>Lailat al-Miraj</i>)	Muslim
14. april	Hindi/tamilsk nytår (<i>Vaisakhi</i>)	Hinduer
27. april	Store Bededag	Danmark
10. maj (17. maj)	Kristi Himmelfart (40 dage efter påske)	Prot./Katol./Angl. (Ortodokse)
16. maj	Ramadan: Fastemåneden begynder	Muslim
20.-21. maj	Ugefesten (<i>Shavout</i>)	Jøder
20. maj (27. maj)	Pinsedag	Prot./Katol./Angl. (Ortodokse)
29. maj	Buddhas fødselsdag (<i>Wesak/Phat Dan/Viasakha Puja</i>)	Buddhister

Indberetning af gavebeløb og CPR-nummer

Tværkulturelt Center skal indberette gavebeløb og CPR-nummer, hvis givener ønsker skattefradrag for beløbet. Oplys derfor venligst CPR-nummer, når du giver en gave til Tværkulturelt Center.

Nyt på tværs nr. 1 – marts 2018

Jeg har ro i hjertet

Iraner var medlem af husmenighed i Teheran

Da flygtningestrømmen op gennem Europa i 2015 var på sit højeste, søgte knap 2.800 iranere asyl i Danmark. Blandt dem var en ung iransk taxachauffør, der to måneder tidligere var flygtet fra det islamiske præstestyre, efter at det var blevet kendt, at han havde forladt islam og tilsluttet sig kristendommen.

Når Hossein Iliya Yami tænker tilbage på barndommen i en shiamuslimsk familie i Teheran, er der langt mellem de gode minder. Men stemmen bliver varm, når han fortæller om de gæstfri kristne armenske familier, der boede længere nede ad gaden.

– Min bedste ven var kristen armenier. Jeg kunne mærke, at der var en helt anden atmosfære i hans hjem. Mine forældre var meget religiøse, men vi havde mange problemer derhjemme. I min vens hus var der ro og fred. Jeg lagde mærke til, at de havde et billede af Jesus. De forklarede, at de ikke var muslimer, men kristne. Derfor havde de et billede af Jesus. Min vens far var en rigtig god mand. Jeg kunne mærke, at han var meget glad for mig, fortæller Hossein Iliya, der efterhånden blev som en søn af huset.

– Selv om jeg var født i en muslimsk familie, var jeg bare velkommen. Jeg havde mange spørgsmål, for derhjemme, i skolen og moskéen stillede man ikke spørgsmål. Min vens far svarede på alle mine spørgsmål og fortalte om mange ting i Bibelen. Efterhånden begyndte jeg at se forskelle mellem de to religioner. Jeg sagde ikke noget til min familie. Jeg havde altid været lidt bange for min far. Han var en stærk mand med stor indflydelse i moskéen. Man sagde ikke min far imod.

– Når det var rigtig svært derhjemme, tænkte jeg på mine kristne venner og deres tro. Så var det som om en stemme sagde til mig, at Gud ville passe på mig. Det fik mig til at falde til ro, husker Hossein Iliya.

Hemmelig kristen

Da han var omkring 18 år gammel, tog han mod til sig og spurgte sine armenske venner, om han måtte komme med dem i kirke.

– De var rigtig glade for, at jeg gerne ville gå den vej, men jeg kunne ikke komme med dem. Det var alt for farligt, både for dem og for mig. Men min vens far ville prøve at finde nogle andre som mig, som jeg kunne mødes med. På den måde kom jeg med i en lille husmenighed, der mødtes rundt omkring på forskellige adresser. Vi var mellem seks og 12 personer. De fleste var unge, der tidligere havde været muslimer. Når vi mødtes, læste vi i Bibelen og bad sammen. Somme tider var der en, der spillede guitar. Så sang og klappede vi meget, meget stille, for det var forbudt at holde kirke i et privat hus. Men selv om alt var meget hemmeligt, lærte jeg rigtig meget om, hvad det vil sige at være kristen i de år.

Hossein Iliya Yami har meget på hjerte. Da den 26-årige tidligere taxachauffør kom til Danmark i november 2015, havde han været medlem af en husmenighed i Iran i fem år. Men det var først i Danmark, hvor han blev døbt i Herning for snart to år siden, at han åbent kunne praktisere sin tro. I dag venter han stadig på svar på sin ansøgning om asyl og bruger tiden til at lære mere om sin tro og fortælle andre iranere om kristendommen på YouTube. En februardag sidder han i en kirke i København og fortæller om sin livsrejse fra islam til den kristne tro.

På et tidspunkt begyndte Hossein Iliya at trykke små sedler med kristne budskaber.

– Når jeg kørte taxa, snakkede jeg med folk om tro, og somme tider gav jeg dem en seddel. En dag mødte jeg en af mine gamle skolekammerater. Vi snakkede meget sammen. Men da hans far opdagede, at jeg havde forsøgt at få hans søn væk fra islam, skete der en hel masse. Det kulminerede med, at jeg blev overfaldet og slået meget slemt og efterladt bevidstløs på gaden.

Men Hossein Iliya ville ikke holde op med at tale om sin tro. Da han blev udskrevet fra hospitalet, fortsatte han med at dele sedler ud.

– En aften mens jeg kørte taxa ringede min mor og sagde, at jeg ikke måtte komme hjem. Nogle mænd var kommet til vores hus og havde taget min far med. De ledte efter mig. "Hvis vi finder din søn, er han færdig," sagde de.

– Jeg blev meget bange. I mit land er den slags alvor. Jeg skulle bare væk. Jeg havde ingen penge til at betale en, der kunne vise mig vej over bjergene til Tyrkiet. Men Jesus hjalp mig. En mand viste mig vej uden at få penge. Det var et mirakel.

Døbt i Herning

Senere sendte Hossein Iliyas familie penge til den videre rejse op gennem Europa.

– Min familie hjalp mig, så jeg kunne betale en af de mænd, der går sammen med mennesker uden pas. Men de understregede, at det var sidste gang. Jeg skulle ikke kontakte dem igen. Jeg havde forladt islam, og frem-

over måtte jeg klare mig selv, fortæller Hossein Iliya og bliver stille et øjeblik.

At han endte i Danmark var et tilfælde. Det var her, han blev stoppet af politiet og fik mulighed for at søge asyl. Få dage efter ankomsten blev han overflyttet til et asylcenter i Herning, hvor han som noget af det første opsøgte en kirke.

– Det var første gang, jeg gik i kirke uden at være bange. I kirken blev jeg rigtig godt modtaget, og efter tre måneder blev jeg døbt. Jeg havde længe vidst i mit hjerte, at jeg var kristen. At blive døbt var som at blive født på ny.

Foto: BMF

“Det er vigtigt for mig at gå i kirke sammen med min kæreste, så vi kan få noget godt fra Jesus.

Hossein Iliya Yami

– Senere blev jeg overflyttet til et andet asylcenter, hvor jeg fortsatte med at gå i kirke. I Danmark har jeg fået en sød iransk kæreste, der har boet her i mange år. Hun hjælper mig rigtig meget. Det er vigtigt for mig at gå i kirke sammen med min kæreste, så vi kan få noget godt fra Jesus. Jeg laver også videoer for at hjælpe andre iranere med at forstå bedre om Jesus.

– I dag ved jeg, at jeg går den rigtige vej. Det giver mig ro i hjertet. Hvis jeg får opholdstilladelse, vil jeg have et arbejde og måske uddanne mig til designer. Hvis jeg ikke får asyl, har Jesus en anden vej. Han er ikke ligeglad med mig. Jesus vil hjælpe mig. **BMF**

Sprogskole fejrer 10 års jubilæum

Sidste år deltog over 300 elever fra 70 lande i den gratis sprogskole tre dage om ugen på Internationalt Kristent Center i Aarhus, der er en del af Indre Missions tværkulturelle arbejde. Siden 2008 har over 2.000 nydanskere fulgt danskundervisning og andre aktiviteter. "Mange har endnu ikke opholdstilladelse. Vi prøver at nå dem, andre ikke når. For alle har brug for at blive set og hørt," siger IKC-leder Peter Mikkelsen og fortæller om en tidligere elev, der stadig husker den første dag, hvor en gav hende hånden og sagde velkommen. IKC tilbyder også sociale aktiviteter, ugentlig rådgivning og fællesspisning.

Høring om udrejsecentre

Over 200 deltagere mødte op, da præster og lægfolk i februar indkaldte til en høring i Ikast om de menneskelige omkostninger ved tidsbegrænsede anbringelser på udrejsecentre. "Det store fremmøde viser, at der faktisk er mennesker i Danmark, der tænker på de afviste asylansøgere. Vi havde nogle stærke indlæg fra et ekspertpanel, hvor der blev sat fokus på, hvad det betyder for mennesker at blive anbragt på et udrejsecenter uden mulighed for at påvirke deres situation. I debatten hører man ikke om håbløsheden og de menneskelige tragedier," siger Lindvig Osmundsen, tidligere sognepræst i Bording og en af initiativtagerne til høringen.

Iranere fejrer persisk nytår

Den 21. marts fejrer iranere og afghanere det persiske nytår *Nowruz*. I Danmark markerer flere kirker nytåret med persisk middag tilberedt af nogle af de mange iranske flygtninge, der er kommet hertil. "Nytår betyder nyt liv og en ny begyndelse. Derfor holder vi fest, giver gaver og går på besøg hos hinanden. Vi dækker et traditionelt *Haft-Sin* bord med syv ting, der alle starter med bogstavet "s" på persisk og symboliserer glæde, rigdom og godt helbred," fortæller Hadi Taremi, der sammen med sin kone Sanam deltog i en persisk aften i Herlev Kirke.

Musik åbner mennesker op

Svensk kirkemusiker inviterer migrantkor

Ideen til en anderledes koncertaften med migrantkor opstod, da den svenske kirkes organist Sara Hjort i efteråret mødte afrikanske og filippinske kirkekor på en tværkulturel konference i København.

– Som kristne har vi noget til fælles. Vi er brødre og søstre. Derfor er det vigtigt, at vi mødes. Selv om troen udtrykkes på forskellig vis, har vi det samme centrum. Det bliver meget tydeligt, når man kommer til et andet land. Der er et tilhørsforhold, som går over grænser. Det siger noget om Gud. Han går også over vores grænser, siger Sara Hjort, mens hun byder på kaffe i Gustafskyrkans hyggelige menighedslokaler på Østerbro med svenske hvidmalede træstole og udsigt til Kastellet gamle fæstningsvolde.

Grundlagt af migranter

For syv år siden kunne Svenska Gustafskyrkan fejre 100-års jubilæum som en af Danmarks ældste migrantkirker. Kirken blev i sin tid grundlagt af fattige svenske migranter, der omkring århundredskiftet i stort tal var søgt til Danmark for at arbejde. I dag rummer det smukke bygningskompleks ved Østerport foruden kirkerum også menighedslokaler og præstebolig m.m.

Her i et lille stykke Sverige på dansk jord har Sara Hjort siden september været ansat som kirkemusiker, kantor og musikansvarlig. Jobbet er opfyldelsen af en længe næret drøm, fortæller den 32-årige organist, der også er uddannet korleder og sanger.

– Jeg har altid haft lyst til at arbejde i udlandet. Nu har jeg fået chancen, men samtidig er København ikke længere væk, end at min mand, der er orkesterleder, kan fortsætte sit arbejde i Sverige, selv om vi bor her. Og så har Gustafskyrkan meget fine lokaler, der inspirerer til musikliv. Stedet er meget attraktivt.

Andre kulturer

Sara Hjort har altid interesseret sig for forskellige kulturer. – Det er en interesse, jeg har fra min slægt. Min far voksede op i Etiopien som søn af svenske missionærer, og jeg har spist etiopisk mad fra barnsben.

Den svenske musiker er opvokset i et musikalsk hjem og har sunget og spillet klaver, siden hun var barn.

– Musikken har altid været en del af mit liv. Min far er præst, og som barn sang jeg i børnekor i kirken. Derhjemme sang vi også meget. Som 18-årig var jeg på et musikalsk udvekslingsbesøg på Cuba sammen med andre unge fra den svenske kirke. Det var en kæmpe oplevelse både menneskeligt, kulturelt og musikalsk. Senere underviste jeg i seks måneder på en kristen skole i Indien. Her lærte jeg noget om, hvordan man kan bruge musikken som et redskab på tværs af kulturer og få nye venner, fortæller Sara Hjort.

Som kirkemusiker i en udlandskirke er hun meget bevidst om, at hjemlandets sange og musik er en vigtig del af menneskers identitet.

– I vores kirke er der stor interesse for at synge i kor. Når man rejser ud, opdager man, hvilken skat man selv har. Det gælder både tekster og melodier. At synge sammen skaber en oplevelse af fællesskab og sammenhold, som man ikke tænker så meget på i sit eget land. Sange, der knytter sig til højtidene,

får ny betydning. Ikke mindst julesange er det vigtigt at synge på sit eget sprog. Sange fremkalder minder og giver identitet. Man mærker, at man hører til et sted.

Forskellighed beriger

Ved at inddrage migrantkor i kirkens kommende korfestival ønsker Sara Hjort både at styrke sangglæden på tværs af kulturer og at vise, at musik ikke er beholdt professionelle udøvere.

– Vi inviterer professionelle kor, som er virkelig dygtige, men vi vil samtidig understrege, at alle kan synge. Når man synger, deler man noget af sig selv med andre. Migrantkor synger fra hjertet. Vi vil gerne fortælle migrantmenigheder, at de er velkomne, og at vi er nysgerrige efter at høre deres musik. Den svenske kirke er jo ikke bare vores kirke. I en storby som København, hvor der findes vældig mange migrantmenigheder, er det oplagt at åbne kirken op. Vores store kirke ligger lige midt i mangfoldigheden og kan rumme alle. Vores budskab til migrantmenigheder er: Kom og vær med!

Fælles erfaringer

Hun ser ikke noget modsætningsforhold mellem bevidsthed om egne rødder og åbenhed over for andres kultur og traditioner. Tværtimod.

– Ved at forstå og værdsætte sin egen kultur får man også en forståelse for andres kultur. Man opdager, at forskelligheden kan berige. Udlandskirker må ikke lukke sig om sig selv, siger Sara Hjort, der også ser musikken som en oplagt platform for integration. For musik kan noget særligt.

– Musik kan skabe relationer og tillid, uden at man behøver at kunne tale sammen. Musik åbner mennesker op.

“ Ved at forstå og værdsætte sin egen kultur får man også en forståelse for andres kultur.

Sara Hjort

Man gør noget sammen og får nogle fælles erfaringer, som man ikke nødvendigvis behøver at forstå. Man kan dele nogle ting – både når man synger, og når man lytter.

Selv er hun ikke i tvivl om, at hun valgte rigtigt, da hun valgte musikken som sin levevej.

– Jeg har da haft forskellige tanker, men jeg er altid vendt tilbage til kirkemusikken. Kirken og den kristne tro er en naturlig del af mit liv. I musikken kan jeg udtrykke mig som menneske i glæde og sorg. Musik rummer hele menneskelivet. Som musiker føler jeg en forpligtelse til at bruge de gaver og muligheder, jeg har fået. Dette er min plads. BMF

Svenska Gustafskyrkan blev indviet i 1911 og er en af i alt 42 svenske udlandskirker. Kirken har ca. 300 medlemmer – både fastboende svenskere og svenskere på midlertidigt ophold. Blandt de fastboende er også anden- og tredje-generations svenskere. Der er gudstjeneste på svensk hver søndag og forskellige aktiviteter i løbet af ugen.

“ Musik kan skabe relationer, uden at man behøver at kunne tale sammen. Sara Hjort

Svenske statsborgere i Danmark: 11.154
Alle af svensk herkomst: 15.918
Danmarks Statistik 2018

Tvær- KULTURELT CENTER

Netværk for
tværkulturelt kristent arbejde

Ryesgade 68 C · 2100 København Ø · Tlf. 3536 6535

E-mail: info@tværkulturelt-center.dk
www.tværkulturelt-center.dk

Netbank: Reg.nr. 1551 Kontonr. 7707231
Giro 7707231 (korttype 01)

Koordinator: Cand.mag. Birthe Munck-Fairwood
Sekretær: Cand.theol. Ann Juul Kjøstrup
Regnskabsfører: Ilse Due

Medlemsorganisationer og –menigheder:

Organisationer: Promissio • Indre Mission

Organisationsstøtte: Samvirkende Menighedsplejer
Brødremenighedens Danske Mission • Luthersk Mission

Menigheder m.fl.: Abildgård Kirke, Frhvn. • Adventskirken, Vanløse
Ansgar Kirke, Aalborg • Apostelkirken, Kbh. • Bellahøj/ Utterslev Kirke
• Bethlehemskirken, Kbh. • Bistrup Kirke • Bording-Christianshede
Sogn • Borris Kirke • Brøndby Strand Kirke • Brønderslev Kirke • Bråby
Sogn • Buddinge Kirke • Bårse-Beldringe Sogn • Christians Kirke,
Christianshavn • Christians Kirke, Århus • Christianskirken, Fredericia
Christianskirken, Kgs. Lyngby • Christianskirken, Sønderborg
Christianskirken, Kgs. Lyngby • Christianskirken, Sønderborg
Dronninglund Kirke • Egvad Sogn • Emdrup Kirke • Enghave Kirke,
København • Fakse Kirke • Fjellstervang Kirke • Folkekirkens
Tværkulturelle Center i Ribe Stift • Fredens-Nazaret Sogn, København
Frederikssund Kirke • Garnisonskirken • Gellerup Kirke, Brabrand
Gl. Haderslev Kirke • Gilleleje Kirke • Gistrup Kirke • Glostrup Sogn
Greve Sogn • Græsted Sogn • Grønnevang Kirke, Hillerød • Haderslev
Domsogn • Hadsund Kirke • Hannerup Kirke, Fredericia
Haraldskirken, Gladsaxe • Hasle Kirke, Århus • Haslev Kirke
Hasseri Kirke, Aalborg • Hellevad Menighedsråd • Hemmet-Sdr.
Vium Sogn • Hendriksholm Kirke, Rødovre • Herlev Kirke
Herstedøster Kirke • Hillerød Sogn • Hillsted- Skørtinge Pastorat
Hirtshals Kirke • Hjortkær Sogn • Holstebro Kirke • Husumvold Kirke,
Brønshøj • Hvidovre Kirke • Hyltebjerg Kirke, Vanløse • Højelse Sogn
International Church of Copenhagen • Ikast Kirke • Jesuskirken, Valby
Jetsmark Kirke • Karlslunde Strandkirke • Kastrup Kirke • Kgs. Lyngby
Sogn • Kildebrønde Sogn, Greve • Kingo-Samuel Sogn, Kbh.
Knudsker Sogn • Korsvejskirken, Kastrup • Kundby Sogn • Kvaglund
Kirke, Esbjerg • Kong-Svine Pastorat • Lerup-Tranum Pastorat
Lindehøj Kirke, Herlev • Lindholm Kirke, Nørresundby • Lundehus
Kirke • Lyng Kirke, Fredericia • Løsning-Korning Sognekald
Margrethe Sogn, Aalborg • Mørkhøj Kirke • Nathanaels Kirke,
København • Nexø Kirke • Nørre Løgum Kirke • Nørre Snede Kirke
Nørrelandskirken, Holstebro • Nørremarkskirken, Vejle
Opstandelseskirken, Albertslund • Præstebro Kirke • Rindum Sogn
Ringive Sogn • Ringkøbing Kirke • Ringsted Sogn • Risbjerg Kirke,
Hvidovre • Roskilde Domsogn • Rødovre Kirke Rønne Kirke • Samsø
Pastorat • Sct. Catharinæ Kirke, Hjørring • Sct. Clemens Kirke,
Randers • Sct. Hans Kirke, Odense • Sct. Jacobi Kirke, Varde
Sct. Jørgensbjerg Sogn, Roskilde • Sct. Michaelis Kirke, Fredericia
Sct. Nicolai Sogn, Vejle • Sct. Pauls Kirke, Kbh. • Sct. Pauls Kirke,
Århus • Sct. Peders Sogn, Randers • Silkeborg Kirke • Simeon Skt.
Johannes Sogn • Simon Peters Kirke, Kolding • Skanderup Kirke
Smørum Kirke • Snebjerg Kirke • Solvang Kirke, København
Sommersted-Oksenvad Pastorat • Struer Kirke • Sundby Sogn
Sæby Kirke • Søllerød Kirke • Sønderbro Kirke, Horsens
Søndermarkskirken, Viborg • Tagensbo Kirke, Kbh. • Timotheuskirken,
Valby • Tingbjerg Kirke • Toreby Sogn, Nyk. F. • Tveje Merløse Sogn
Tystrup Kirke • Tåstrup Nykirke • Vejleå Kirke, Ishøj • Vesterbro Sogn
Viby Kirke, Århus • Videbæk Pastorat • Vigerslev Kirke • Vildbjerg
Kirke • Vindinge Sogn • Vipperød Pastorat • Vor Frue Kirke,
København • Vor Frelsers Sogn, Chr.havn • Værløse Sogn • Zions
Kirke, Esbjerg • Ølgod Valgmenighed • Ølsted Sogn • Aaby Kirke,
Århus Bykirke • Det Mellemkirkelige Udvalg i Helsingør Stift
Mødestedet - Kirkens Indvandrerarbejde på Vesterbro
Mødested Amager

Associerede medlemmer: Alive Bible Congregation • ALIVE Frikirken
Ølstykke • Bethel World Mission Church • Champions Chapel
Chinese Church in Copenhagen • Church of Love Denmark • Church
on the Rock, Valby • Den Etiopisk-Ortodokse Menighed, Århus • Den
Koptisk-Ortodokse Kirke • St. Marie & St. Marcus • Emmanuel -
Etiopisk Kristent Fællesskab, Kbh. • Frikirken i Løgstør • God's
Ambassadors International, Avedøre • Int. Temple Bridge Ministries
Living Word Empowerment Center, Lyngby • PERKI/Indonesisk
Kristent Fællesskab • International Christian Community • Int. Evang.
Kirke, Skanderborg • Mar Mari's Assyriske Menighed • Myanmar
Christian Fellowship • Narrow Gate Church • Resurrection Int. Chr.
Center • Revival Ministry DK • Serbisk-Ortodoks Menighed, Odense
St. Alban's Anglican Church • Svenska Gustafskyrkan • Zion Temple
Denmark • Det Danske Bibelselskab

Tværkulturelt Centers bestyrelse

Tidl. konsulent i UNICEF Adnan Dahan (formand) • Sproglærer Hanne
Thinggård, Christiansfeld • Tværkulturel konsulent Krista Rosenlund
Bellows • Agronom Tesfu Ghebru • Tidl. sognepræst Inge With
Johannesen • Tidl. chefkonsulent George Thomas • Sognepræst
Lisbeth Thomsen • Lærer Nikolaj Hauge Thormann

Nyt på tværs

Ansvarshavende redaktør: Netværkskoordinator Birthe Munck-Fairwood
Redaktionspanel: Pædagog Gladys Bediako Bruun
Tværkulturel kirke- og kulturmedarbejder Elizabeth Padillo Olesen
Sats og repro: minigrafisk
Tryk: Color Print A/S, Mors

Nyt på tværs udkommer 4 gange om året og er gratis. Frivilligt abonnement: 100 kr.

JA TAK. Jeg/vi vil gerne modtage
Nyt på tværs gratis fremover.

Jeg/vi vil gerne modtage Nyt på tværs
fremover og betale FRIVILLIGT
ABONNEMENT på 100 kr.

Navn:

Adresse:

Sendes til Tværkulturelt Center, Ryesgade 68 C, 2100 Kbh. Ø

Nyt på tværs nr. 1 – marts 2018